

PLEOCHROIZMUS

VEDECKÝ DÔKAZ O TOM, ŽE ZEM BOLA STVORENÁ V OKAMIHU

Pleochroizmus – pleochroizmiecké prstence v nerastoch

„Ale kde sa najde múdrosť? A kde je miesto rozumnosti?

Smrteľný človek nezná jej ceny, ani sa nenajde v zemi živých.

Priepasť hovorí: Neni jej vo mne. A more hovorí: Nie je u mňa.

Nedáva sa za ňu rýdze zlato, ani sa neváži striebro za jej menu.

Nevyváži sa za zlato z Ofira, za drahý onyx a safír.

Nevyrovná sa jej v cene zlato ani sklo,

ani sa nedá zameniť za nádobu z čistého zlata.

Nespomína sa koral a kryštál, a nadobudnúť múdrosť je nad perly.

Nevyrovná sa jej smaragd z Etiopie, ani sa nevyváži za čisté zlato.

A tedy odkiaľže prichodí múdrosť? A kde je miesto rozumnosti?

Pretože je skrytá pred očima každého živého i pred nebeským vtáctvom je ukrytá."

Jób 28.12-21

Za kryštál a koral ani za žiaden iný drahokam, či zlato, striebro, si múdrosť a rozumnosť nenadobudneme, ale predsa nám kryštál alebo skôr kryštalická štruktúra nerastov môže prezradiť nejaké tajomstvo - úžasný objav.

Nerasty vulkanického pôvodu skrývajú tajomstvo, ktoré nám dokazuje, že celý vesmír musel byť stvorený v okamihu, ako to podáva biblická správa o stvorení, nevznikal

milióny rokov, tak ako nás presviedčajú evolucionisti. Svet musel vzniknúť v okamihu, momente, aktom stvorenia tak, ako nám to jednoznačne hovorí Biblia. Mám na mysli jav pod názvom pleochroizmus alebo pleochroizmičné sfarbenia v kryštáloch....

V posledných desaťročiach sa nazhromaždilo množstvo takých vedeckých dôkazov, ktoré poukazujú na to, že Zem a vesmír museli vzniknúť za okamih a nie za milióny rokov. Takéto dôkazy napríklad poskytuje štúdium istých vlastností hornín vulkanického pôvodu. Ide o jav známy pod názvom pleochroizmičné prstence, je to sfarbenie v hornine, ktoré objavili u mnohých nerastov. Toto sfarbenie v hornine spôsobuje rozpad malej rádioaktívnej častice.

Vzniká vtedy, keď hornina do seba uzavrie malú rádioaktívnu časticu podobnú uránu 238. Rádioaktívna častica uvoľní alfa časticu a pod jej vplyvom dôjde k narušeniu kryštalickej štruktúry nerastu. Keďže alfa častice sa uvoľňujú z uránu určitou rýchlosťou, tak sú schopné dosiahnuť len určitú vzdialenosť v hornine, pokiaľ sa nezastavia. Na tom mieste, kde sa častice zastavia, tam sa hornina sfarbí. Tieto alfa častice sa uvoľňujú v každom smere, a preto vznikne isté priestorové (kôrovité, prstencovité) sfarbenie.

Rozpad uránu v olove prebieha v 15 krokoch. Keď atóm uránu vyžiari - uvoľní jednu alfa časticu, v tom momente už atóm nie je urán, ale tórium, ktoré odovzdá ďalšiu časticu a už viac nie je tórium, ale stáva sa úplne iným prvkom. Počas procesu sa alfa častice uvoľňujú piatimi

rozličnými rýchlosťami. Z tohto dôvodu, keď hornina do seba uzavrie urán, vznikne v hornine 5 koncentrických sfarbení. Rozmery sfarbených kruhov závisia od rýchlosti uvoľnených alfa častíc, vďaka čomu je možné veľmi presne určiť, aká častica spôsobila sfarbenie v hornine. Polónium 218, 214 a 210 sú tie rádioaktívne prvky, ktoré spôsobujú 3 z 5 koncentrických prstencov charakteristického sfarbenie rozpadajúceho sa rádioaktívneho uránu uzavretého v hornine.

Tieto tri izotopy polónia dnes nájdeme len v podobe istej zlúčeniny uránu 238. Je to preto, lebo rozpad

Vzorky hornín s kryštalickou štruktúrou

polónia prebieha tak rýchle, že nedokáže vydržať vo svojom pôvodnom stave dlhšie ako niekoľko minút.

Aby sa takéto sfarbenie v hornine mohlo vytvoriť, musí dôjsť k týmto dvom skutočnostiam:

1. Rádioaktívna častica sa musí dostať do horniny skôr, ako tá vychladne.

2. Hornina musí stuhnúť a nadobudnúť kryštalickú štruktúru skôr, ešte predtým, ako ustane rádioaktivita.

Bolo veľmi prekvapivé na základe vyššie uvedených dôvodov, že sa našli 2 a 3 prstencové sfarbenia s takými rozmermi, ktoré poukazovali na to, že ich spôsobil rozpad 3 spomínaných izotopov polónia. Keďže polčas rozpadu polónia 218 je sotva 3 minúty, značná časť polónia zmizne z horniny za 30 minút. Preto, keď nájdeme takéto sfarbenie v hornine, bez akejkoľvek prítomnosti uránového sfarbenia, to znamená, že hornina musela s prítomnosťou polónia 218 stuhnúť (a vytvoriť sa v nej kryštalická štruktúra) za 30 minút. A keďže jediným známym zdrojom polónia 218 je rozpad uránu, potom jediným možným zdrojom pre polónium musí byť stvorenie.

Pri sfarbeniach spôsobených polóniom 214 je situácia ešte oveľa zaujímavejšia - ide o vyššie spomínané 2-prstencové sfarbenie. Polčas rozpadu polónia 214 je 0,000164 sekundy. To znamená, že nerast musel vychladnúť za menej ako jednu tisícinu sekundy potom, čo vzniklo polónium 214. Doteraz nám nie je známy v prírode žiadny proces, ktorý by bol schopný spôsobiť také

rýchle vychladnutie a stuhnutie nerastu. Vyzerá to tak, že jediným logickým vysvetlením je, že Boh stvoril zem v jednom okamihu, naraz...

„A Bôh riekol: Nech je svetlo! A bolo svetlo....“

1M.1.3

Zdroj:
Josh McDowell and Don Stewart
Biblia kontra evolúcia
© 1993 BETLEHEM Teremtésutató Csoport
Internet

Mikuláš Gőcze